

عنوان مقاله:

قرآن، محور شعر و اندیشه اقبال

محل انتشار:

همایش بین المللی اقبال و دنیای ما (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

عبدالله واثق عباسی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی - دانشگاه سیستان و بلوچستان

علی اکبر بزی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان

خلاصه مقاله:

اقبال لاهوری از اندیشمندان بزرگ جهان اسلام و ستاره درخشان شعر و ادب شبه قاره هند است. یکی از دغدغه های دیرینه شاعران و نویسندگان متعهد در سراسر جهان اسلام، بازگشت به گذشته پرافتخار و بازسازی فرهنگ و تمدن اسلامی در سایه تفکری وحدت آفرین است. اقبال از جمله شاعرانی است که آثار ادبی به یک به دو زبان اردو و فارسی سرشار از پیام های حیات بخش قرآن است. وی به عنوان یک متفکر برجسته و مسلمان، قرآن را کتاب هدایت و نجات ملت اسلام می داند. هدف اصلی این پژوهش بررسی معانی قرآنی در اندیشه و شعر اقبال لاهوری است. التزام به طوری که به فرهنگ لاله الاالله، توجه و عمل به سیره پیام آور آخرین کتاب آسمانی، شناخت عمیق به تعالیم و آموزه های قرآن به عنوان آیین جاودانی و منشور و حیاتی دین مبین اسلام مهم ترین مبنای اندیشه اقبال لاهوری را تشکیل می دهند. نتایج این تحقیق به روشنی بیان گر این معناست که آیات قرآن در سراسر آثار اقبال بازتاب یافته و وجود تحقیقات قرآنی به اشارات و حیانی فراوان و تصاویر بی نظیر از شخصیت پیامبر مکرم اسلام و دیگر انبیای الهی در شعر اقبال جلا و غنای دینی و معنوی خاصی بدان بخشیده است به گونه ای که می توان قرآن را محور اصلی شعر و اندیشه اقبال لاهوری دانست.

کلمات کلیدی:

اقبال لاهوری، قرآن کریم، اسلام، تلمیح و اقتباس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/770848>

